

אזנים ירושלים לא נפלה, אולם

על כל נסיון לעבור למלחמת תנועה, לחסום את הכנס המעטים בעורף הישרני ולנתק את העיר הערבית. הם בציופורניהם בעמדות ששכנו במרכז העיר. ואילו בשפלה, של המדינה, ניסה הצבא העברי פעם אחרי פעם לפצור המבצר שחסם את הדרך לירושלים הנצורה: לאטרון. אחרי פעם טבע הנסיון הנואש של הלוחמים העבריים בנצורה.

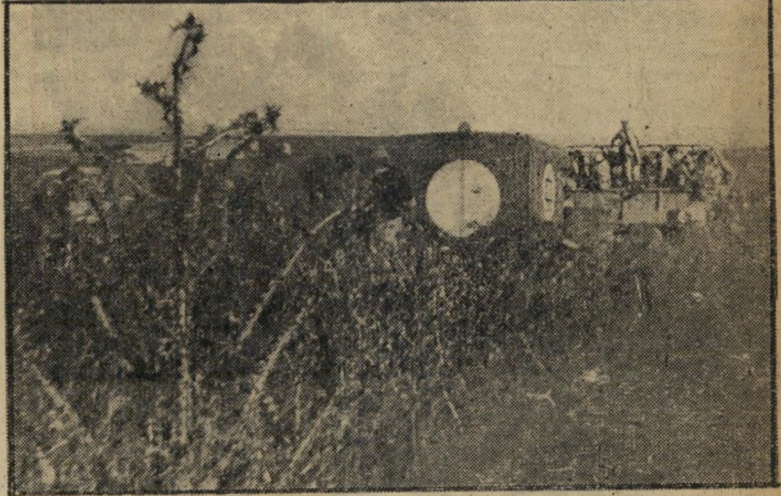
הסכנה העיקרית היתה צפויה למדינה מדרום, שם איים הכוח המצרי העדיף על תליאביב. אולם הנהגת המדינה הפנתה את מבטיה החרדים ביותר לעבר ירושלים הנצורה, פן תיפול. מאז פעולת "נחשון" באפריל, לא הגיעו אלה עוד שיירות אספקה. לוחמי העיר המעטים והבלתי-חמושים כראוי זיטרו

3. השיירה
משוריינים נסעו ללטרון.

2. לחדר האוכל
המחלקה צועדת בסך, צלחות ביד, המפקד בראש. מי יודע מתי יקבלו את הארוחה הבאה? אולם האנשים מחייכים לסצלמה, עושים פוזות, מנצלים כל הזדמנות להנציח רגעים קטנים-גדולים אלה.

1. הקמת בסיס
המחלקה באה למשק חולדה. חיש מהר הוקמו ה"ביבאקים" - אוהלי הסיירים הקטנים. מצביהרוח היה מרומם. הבדיחות שפענו לעשרותיהן.

4. אמבולנסים מוכנים
הסירור חזר, רוב אנשיו הרוגים או פצועים. הם מועברים לאמבולנסים שעה שהטור העיקרי, בו נמצא החייל המצלם, קיבל פקודה לכבוש את לטרון בכל מחיר. לרגע נפגשים שני הכוחות: זה שחזר מרוסק משדה הקרב, וזה היוצא לדרך.

5. לקראת לטרון
הטור עובר בכביש ליד דיר-מוחזין. התמונה צולמה תוך נסיעה, ליד המחנה הצבאי בלטרון.

6. האויב מסחער
עם אכזריות תותחי קאוקגיי בהפגזה. עשרות נהרגו ונפצעו.